

עפ 4267/24 - גיא שיבולת נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 4267/24

לפני:

כבוד השופט אלכס שטיין
כבוד השופטת גילה כנפי-שטייניץ
כבוד השופטת רות רונן

המערער:
נגד

גיא שיבולת

המשיבה:

מדינת ישראל
בקשה לפרסום שמו של המערער
עו"ד שרון נהרי; עו"ד תבור לנג; עו"ד יוסי חביב
עו"ד תהל ורד

בשם המערער:
בשם המשיבה:

החלטה

השופט אלכס שטיין:

1. המערער הורשע, על פי הודאתו, בבית המשפט המחוזי תל אביב-יפו (תפ"ח 21052-01-23) בביצוע עבירות אינוס, מעשה סדום וקבלת דבר במרמה, והושת עליו עונש של 7 שנות מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים ופיצוי לנפגעת העבירה. בנוסף, הופעל מאסר מותנה בן 5 חודשים שהוטל עליו בהליך אחר, מתוכו 3 חודשים לריצוי במצטבר וחודשיים בחופף למאסר.
2. בית המשפט המחוזי, בגזר הדין, הטיל איסור על פרסום שמה של נפגעת העבירה וכן על כל פרט אחר שיש בו כדי להביא לזיהויה. שמו של המערער לא נאסר לפרסום.
3. ביום 15.12.2025 דחינו את הערעור על חומרת העונש.
4. ביום 22.12.2025 הגישה המשיבה הודעה, לפיה שמו של המערער לא נאסר לפרסום, וחרף זאת, ככל הנראה בשל שגגה, בניסיון לנקוט משנה זהירות, סווג המערער כ"פלוני" על-ידי מזכירות בית

המשפט. המשיבה טענה כי במצב דברים זה, בהתאם לעקרון פומביות הדין, יש לפרסם את פסק הדין עם שמו המלא של המערער. המשיבה הוסיפה וטענה כי מקום בו מדובר בעבירות מין ישנה חשיבות מיוחדת לפרסום כאמור – זאת, נוכח הצורך להזהיר את הציבור ולהניע נפגעות של עבירות מין להגיש תלונה למרות האתגר הנלווה לחשיפתן. נפגעת העבירה דכאן, שתגובתה הוגשה ביום 4.1.2026, הודיעה כי היא אינה מתנגדת לפרסום שמו של המערער בפסק דינו.

5. המערער טען כי אין לפרסם את שמו. זאת, בשם לב לחלוף הזמן ממועד האירוע נושא כתב האישום, נוכח הודייתו במסגרת הסדר טיעון, ובשל החשש כי פרסום שמו עלול להביא להתנכלויות קשות מצד אסירים אחרים. עוד נטען כי מאחר שפסק הדין עצמו כבר פורסם, לא תצמח כל תועלת מפרסום שמו דווקא.

6. סבורני כי בנסיבות העניין שבפנינו יש לפרסם את שמו של המערער בפסק הדין שניתן על-ידנו ביום 15.12.2025. זאת, בין אם מדובר בתיקון טעות שנפלה במזכירות בית המשפט, ובין אם מדובר בבקשה להתרת פרסום שמו של המערער בהתאם להוראות סעיף 70(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט).

7. הליכים משפטיים – בוודאי פליליים – מתנהלים, ככלל, בפומבי. עניינו של חשוד או נאשם בעבירות מין עשוי להיכנס בגדר החריג לעקרון פומביות הדין, הקבוע בסעיף 68(ב)(5) לחוק בתי המשפט. "מורשע" – וזהו המערער שבפנינו – לא נכנס בגדרי החריג האמור (ראו: בש"פ 8698/05 אזולאי נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(3) 168, פסקה 9 (2005)). אחרי ההרשעה גובר האינטרס הציבורי בפרסום פרטי המקרה ופרטי הנאשם שהורשע בביצוע העבירות.

לא בכדי קבע בית המשפט המחוזי, במסגרת גזר הדין, כי כל שנאסר לפרסום הוא שמה של נפגעת העבירה וכל פרט העלול להביא לזיהויה. ההגנה על פרטיותה של נפגעת העבירה נדרשת, וממילא חלה, גם לאחר הרשעתו של המערער. זאת, בשונה מעניינו של מי שהורשע בעבירות מין, שלא יכול עוד להיתלות בחריג לעקרון פומביות הדין.

8. הליך פלילי, מעצם טיבו וטבעו, כרוך בפגיעה בנאשם – בכל מישורי חייו, ולא אחת גם במשפחתו. עניינו של המערער שלפנינו אינו שונה מעניינם של נאשמים אחרים אשר הורשעו בעבירות מין. טענותיו של המערער באשר לחלוף הזמן מאז האירוע נושא הערעור או לקיחת האחריות על אשר עשה, עת שבחר להודות במסגרת הסדר טיעון, לא יכולות להצדיק את הפגיעה בעקרון פומביות הדין. כך הם הדברים גם באשר לטענתו בדבר חשש להתנכלויות מצד אסירים אחרים. בהקשר זה כבר נכתב:

"אכן ניתן להבין את חששו של העורר מפני אלימות שתופגן כליו מצד אסירים אחרים, אך תופעה זו מוכרת לצערנו ביחס של אסירים כלפי עברייני מין בכלל, ואין עניינו של העורר נבדל ממקרים אחרים. מכל מקום, הגנתו של העורר מפני אסירים ועצירים אחרים מסורה לשב"ס וחזקה על השב"ס כי יעשה

את המוטל עליו (בש"פ 9014/14 יוסף כהן נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (4.1.2015)); כן ראו ע"פ 4197/14 מדינת ישראל נ' אלכסנדר קריבורוצקו, פסקה 4 (24.8.2015)."

9. איננו מקלים ראש בחשש האמור. מטעם זה נבקש לשוב ולהדגיש, כי חזקה על שירות בתי הסוהר - שמחובתו להגן על ביטחונם ושלומם של אלו המצויים במשמורתו - שיעשה את הדרוש לצורך כך.

10. בהינתן האמור, ובהיעדר התנגדות מטעמה של נפגעת העבירה לפרסום, אנו מורים אפוא על פרסום שמו של המערער בפסק הדין שניתן על-ידנו בתיק זה ביום 15.12.2025. שמה של נפגעת העבירה וכל פרט אחר אשר עלול להביא לזיהוי יישארו חסויים.

ניתנה היום, כ"ד טבת תשפ"ו (13 ינואר 2026).

רות רונן
שופטת

גילה כנפי-שטייניץ
שופטת

אלכס שטיין
שופט